

Bu Çağ İlim Çağı Olacak Fakat...

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

O öyle Allah ki, kendini göstermeden görünendir.

Elinizdeki dergi ilimde damıtılmış bir dergi olduğundan, ilmi bir yazı yazma ihtiyacı duymuyorum. Sadece asırlık ızdıraplarımızdan deveye kulak misali değineceğim inşaallah.

Alim değilim, tarihçi de değilim, ancak, bu konuda olumlu bir yönüm var, kafama taktığımı sonuna kadar araştırırım. Umudu kesersem o konuyu unutmaya çalışırım.

Araştırırken bazı konuları anlamak için, bazen tarih sayfalarında gezinirim. Mesela: Tarihte, âlimler neden birbirini yemişler? Bunu anlamak için biraz geçmişte yaşamak gerektiğinden o yöne endekslenirim. Âlimler birbirine neden karşı çıkmışlar? Bunu araştırdığımda yürekler yakıcı bir durumla karşılaştım. O kadar basit sebeplerle birbirlerine reddiye yazmışlar, savaşımlar ki, insanın bütün hücreleriyle ağlayası geliyor.

Tartışanlar dememişler ki, bu konuyu ben böyle algılıyorum, o kardeşim demek ki öyle algılıyor, herkes hesabı Allah'a verir, ben kardeşime neden reddiye yazayım? İnsanların beyinlerini de allak bullak etmişler. Sanıyorum bu yüzden dünya halklarında, sahabe dönemini çıkıyorum, hiç âlim halk olmamış!

Bir de geçmişte ne çok hatalar var öyle! (Biraz da mecburen hatalı manalar verenler var.) Mesela: Ana karındaki kız mı erkek mi bilinmez, demişler. Halbuki şimdi biliniyor, o halde ne olacak? Cevabı bilmeyenler için beyin fırtınası değil, beyin felci bu. Sonra bir de bakıyoruz, ayetin özünde, kız mı erkek mi ibaresi yok. Geçmişteki bazı âlimlerin, kız mı erkek mi olacağı bilinmez, demesi o günün şartlarında normaldi. Ama, çocukla evlilik olur, demek ne demek? Zalimlik ve cahillikten başka hiçbir açıklaması olamaz bunun!

Bir de şu tip ayet açıklamaları var: Yağmurun ne zaman yağacağını önceden kimse bilemez demişler. Halbuki fevkalade meteoroloji ne zaman yağacağını büyük oranda biliyor. Sonra, 'yağmurun nereye düşeceğini kimse bilemez'e çevirdiler. Onu da bölge bölge söylüyor meteoroloji. Şaşkına dönen biz zavallılar olduk. Hele, benim gibi, inanıncaya kadar kılı kırk yaranlar, aklını korumaya çalışarak sarhoş gibi yaşadılar. Şimdi bir de ne öğrensek iyi? Yağmurun nereye düşeceği değil, ayetin metni, yağmuru Allah yağdırır, imiş. Demek ki dün her yönden bakmamışlar. Bu günkü her yönden bakmışlar. Aman Ya Rabbi! Aniden oturuverdi taşlar yerine... Bu durumu neden eskiler söyleyememiş? Benim anladığım, o günki alimler ayetlere gereği gibi bakmamışlar. Bu günkü her yönden bakıyorlar. Ne kadar şükretsek azdır. Daha bunlar gibi neler var neler. Çağdaş hocalar, ya da âlimler diyelim, geçmişin âlimlerinden imkân nisbetinde daha iyiler. Allah celle, günümüzdeki ve geçmişteki âlimlerden razı olsun. Acizane farkettiğim bir durum var, özellikle, bu günkü ateizmin kezzap nefesini gençliğin ensesinde hissedilenler, ayetleri didik didik etmişler.

O ne ya? Çocukla evlilik caiz, demişler. Nisâ Suresi 6.ayet varken bu hükmü nasıl verirler anlamak mümkün değil. Ayete bir bakalım: **Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma (rüşd) görürseniz mallarını kendilerine verin...** buyurmuş Allah. Yani olgunlaşma (rüşd) minimum evlilik çağı gelmeden bir tık öncesi olmalı. Yani, mallarınızın idaresini kendisine bırakamayacağınız birini evlendiremezsiniz, demektir bu. Ayete rağmen, rivayetlerle böyle bir fetva verilemez. Verilmişse de bize düşen, Allah'a kul olmaktır...

Grupçuluk Enaniyeti de Ayrı Bir Dert

**Dinlerini parça parça edip, gruplara ayrılanlarla se-
nin hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır.
Sonra Allah, onlara yaptıklarını haber verecektir.**
(En'âm Sûresi 6/159)

**Dinlerini parçalayan ve gruplara ayrılanlardan ol-
mayınız! Her grup, kendilerinde olan ile böbürlen-
mektedir.** (Rûm Suresi 30/32)

**Ama insanlar, aralarındaki inanç bağıni keserek
kendi aralarında parça parça oldular. Her grup ken-
dilerinde bulunan ile sevinip böbürlenmektedirler.**
(Mü'minûn Suresi 23/53)

Yukarıda verdiğim ayetlerin neyi anlatmak istediği,
anlatılmayacak kadar açık olduğundan anlayışınıza
bırakıyorum.

Özelde İslâm âleminin, genelde yedi kıtanın çocuk-
larına büyüteç kullanmadan bakalım. Aman Allah'ım!
Durum ne vahim böyle! Kime, neye, nasıl inanacakla-
rını şaşırmış haldeler.

Her grup, farklı farklı din varmış görüntüsünde. Fikir-
lerini söylerken, bu ayetin manası budur, diyorlar. Bazı
kardeşlerimiz farklı yorum yapıyor ama ben böyle an-
lıyorum, diyen çok az.

Be mübarekler, tercüme edenler farklı farklı yorumlar
yapabilirler, deseniz ne olur? Yapıcı olarak açıklasanız
da halk da bunalıma girmese olmaz mı?

Bir âlim herhangi bir konuyu açıklamış, bana yanlış
geldi, alim değilsem de akılsız da değilim, yanlış fark
ediyorum haliyle. Dedim, hocam, filancı şöyle mana
veriyor, olmaz, dedi, benim dediğim doğru. Belki onun
verdiği mana doğrudur, dedim. Hayır, dedi. O zaman
şu soruyu sordum: "Hocam, siz on yıl önce şu aye-
te şöyle mana vermişsiniz, tekrar bir yanlış yapmanız
mümkün değil mi? Neden kendinizi yanlış yapmaktan
arınmış gibi görüyorsunuz. Bu görüntü hoş durmuyor
Hocam, acaba ben mi yanlış düşünüyorum?" dedim.

Güldü ve "Haklısın ama bu ayetin doğrusu, benim söy-
lediğim gibidir." dedi.

Yani, bazı alimlerde enaniyet tavan yapmış, burnu yere
düşse almıyorlar, o halde biz de kendimize bir çözüm
bulmalıyız. Şahsen ben şöyle bir çözüm buldum:

Güvendiğim bir âlime, kafama takılan sorular olursa
soruyorum, onun verdiği cevap kafama yatmazsa öte-
ki âlimler ne demişler, onlara da bakıyor, her âlimin
aklıma yatan bölümünü alıyorum, yanlış gördüklerimi
araştırıyorum. Kimseye bağlı değilim, bağlı olanları,
ifratla değillerse yadırgamıyorum. "Bu durum düzel-
mez" diyor en sevdiğim âlim kişi. Bu cevaba çok üzül-
düm. Yine de ben umutluym. Hepimiz üzerimize dü-
şeni yaparsak çok şeyler düzeltiriz.

Ve hasta olduğum bu çıkmazlar yokuşunda, birbirleri-
ni yalanlamadan konuşulma konusunda ben ölmeden
önce ne yapabilirim, yana yana bunu düşünüyorum.